

A megyei közgyűlés elnökének éves számvetése

Elégedettség, keserűséggel

Frank József, a Csongrád megyei közgyűlés elnöke szerint az önkormányzat tavalyi tevékenysége kiegyensúlyozottságot sugároz. A megye általános helyzetéről is kedvező értelemben lehet beszélni, míg a megye és székhelye, Szeged közötti viszonyról ez már nem mondható el. Az elnök a megszerzett előnyös eurorégiós pozíciót labilisnak tekinti, s szerinte ez a jövőt illetően csöppet sem kedvező.

– Elnök úr, hogyan értékeli a megyei önkormányzat tavalyi munkáját?

– Az előző három év következetes munkájának eredménye képpen az önkormányzat kiegyensúlyozott munkastílust jelenít meg. A munkatársak kiválóan végzik a feladatukat. Miután jómagam nem voltam korábban közigazgatási szakember, így a kollégáim tudására támaszkodtam.

A tavalyi évet 230 millió forintos többletbevétellel zártuk. Ha ehhez hozzáadjuk azt az adatot, miszerint négy évvel ezelőtt 200 milliós hiánnyal vettük át a „kasszát”, akkor ez mindenképpen jónak számít.

– Mennyit gyarapodott a megye 2001-ben?

– Sokat. Példaként említhetnek néhány előremutató beruházást: a szentesi és a makói kórház rekonstrukciója – a sürgősségi és diagnosztikai tömbök kialakításával. Szentesen 2002 tavaszán befejezzük ezt a munkát, amelynek értéke 1,3 milliárd forint. Makón most látunk hozzá a munkához, itt egyébként 1,5 milliárdos beruházásról van szó. Megvalósult a Bedő Albert Erdészeti Szakközépiskola új kollégiumának építése, s 25 milliós beruházással máris bővítjük, Csongrádon átvettük a Batsányi János Gimnázium kollégiáját, ami szintén nagy jelentőségű beruházás volt. Óföldéken szálloda szintű szociális otthont építettünk, ugyanakkor más hasonló jel-

Frank József: mindenkinek szembe kell nézni a nehézségekkel és együtt kell megoldani a problémákat. Fotó: Miskolczy Róbert

legű intézményeknél is több százmilliós rekonstrukciót hajtottunk végre. Csongrádon felavattuk az új levéltárunkat, Ópusztaszeren szoborparkot létesítettünk, kibővítettük a skanzen, katonai emlékhelyet hoztunk létre ugyanitt, múzeumi raktárbázis céljára megvetünk és átalakítottunk egy Boros József utcai épületet, újjáépítettük a szegedi várat a Stefánián.

– Ha már Szegednél tartunk, álljunk meg egy pillanatra: tavaly igen heves vita alakult ki a Horváth Mihály utcai képtár miatt a szegedi városvezetés és a megye között. Ön szerint megnyugtatóan rendeződött ez a kérdés?

– Alapvetően egy korábbi elfogadott kiállítóhely megszüntetéséről volt szó. Mi nem úgy gondoltuk, hogy ennek mindenképpen meg kell szűnnie, hanem a múzeumi vezetőkkel konzultálva kellett ezt a döntést meghoznunk, méghozzá olyan értelemben, hogy van egy 1997-es törvény, amely a múzeumi tevékenységről szól és rendkívül pontosan fogalmazza

meg, hogy mi tekinthető múzeumnak. A Horváth Mihály utcai képtárban sosem folyt múzeumi tevékenység, így értelemszerűen múzeumként nem is működtethető. A kortárs művészetekről e törvény szerint a települési önkormányzatoknak kell gondoskodniuk. Ezért az volt a kötelezettségünk, hogy a feladatot Szeged városának átadjuk, s ezzel párhuzamosan a képtárat is. Úgy véltük, hogy korábban a Stefánián lévő várat kívánták megvásárolni, így abból az összegből a képtár is a tulajdonukba kerülhet. Számomra az volt a meglepetés, amikor ettől elzárkóztak, s mindenféle indokkal magyarázták, miért nem vállalják saját művészeiket. Mi azonban nem hagytuk magukra a művészeket, hiszen a várban lévő kiállítóteremben már meg is nyílt az első tárlat: Pataki Ferenc festőművész munkáit tekinthette meg a közönség. Úgy érzem, jól döntöttünk és jártunk el, amikor a képtárat eladtuk.

– Csongrád megye geopolitikai

helyzete arra predesztinálja az országot ezen területét, hogy erős gazdasági eurorégiós központ legyen. Ön hogyan vélekedik erről?

– Magam is így látom, viszont elszomorodom, amikor a mostani tendenciákat mérlegetem. A megye a GDP vonatkozásában – országos rangsorolásban – az 5. helyről a 7. helyre csúszott vissza. Más árulkodó jelek is vannak, amelyek azt bizonyítják, hogy a tőke nem érdeklődik a megye iránt. Példaként: ha Szeged környékének a beruházási pontszámát hatvannal jelöljük, akkor ez Győr vonatkozásában ezret mutat! Sajnos ez egy „felbilent” ország, mert a GDP 42 százaléka Budapest környékén teremődik meg, a többi a Dunántúlon, s csak kis hányada környezetünkben. Így pedig nehéz betölteni azt az eurorégiós vezető szerepet, amelyet magunknak szánunk.

– Milyen fejlesztéseket terveznek a 2002-es évben?

– Először is: vonzóvá kell tenni a tőke beáramlását. Ebben nyilvánvalóan a két megyei jogú városnak, Szegednek és Hódmezővásárhelynek jut kiemelkedő szerep. Az E-75-ös, a 43-as és a 47-es utak építése, a szegedi logisztikai központ létrehozása, a repülőtér funkciójának pontosabb meghatározása is fontos e régió, s értelemszerűen a megye számára is. De a legfontosabb mégis talán az lenne, hogy az adózó polgárok itt hagyják a pénzüket, s ne vigyék el más megyékbe. Szeretnénk olyan információs rendszert kiépíteni a megyében, amely révén könnyebben dolgozhatunk majd, de a környezetvédelmi minőségbiztosítási rendszert is szeretnénk megvalósítani, továbbá lépéseket tenni az agrárinnovációs tevékenységben. Számtalan más feladat is vár ránk az élet minden területén, de ha úgy dolgozunk, mint tavaly, akkor bízom abban, hogy eredményes évet zárunk.

KISIMRE FERENC

Orvosexport

Skandináv országokból érkezett, magyar doktorokat verbuváló professzorok, kórházigazgatók mondják: jók a magyar orvosok. Ezt vallják Amerikában és Európa számos országában is. Jó ezt hallani, azt azonban kevésbé, hogy ezek a mi jó doktoraink mind többen fogják értékes szakmai ismereteikkel más országok polgárait gyógyítani. A dokik állítólag nem szívesen mennek. Kényszerből utaznak külföldre. Anyagi szükségsszerűségből indulnak oda, ahol annyit fizetnek nekik, amennyit a tudásuk valóban ér, s ahol úgy élhetnek, ahogyan a társadalmi hasznosságuk alapján megérdemlik.

Ma még úgy gondolják, csak másfél évig, legfeljebb kettőig maradnak. Időközben észre sem veszik, hogy a jólét, a szakmai kibontakozás lehetősége örökre elodázza a visszautat.

A 33 ezer magyar orvos közül egyelőre még csak valamivel több mint 700 készül külföldre. Ez még csak töredék. Az viszont biztosan megíjósolható, hogy a fiatalok tömegesen mennek majd külföldre dolgozni. Figyelmeztető jel, hogy a végzős orvosok 20-30 százaléka elhagyja a pályát, mert belátja, hogy a fizetéséből nem tud sem életet kezdeni, sem megélni. Ha a ki- és az elvándorlás folytatódik, akkor a jelenlegi 15-20 százalékos orvoshiány egy-két év múlva drasztikusan emelkedni fog. Ugyanott leszünk – csak más okból –, ahol most tartanak a norvégok, finnek, svédek és dánok, akiknek idegenből kell behozni orvosokat. Ők tőlünk viszik el a jó minőséget, mi Ukrajnából, Romániából, Szerbiából importálunk kevésbé jó minőségű nővéreket, orvosokat. A hazai egészségügyiek sztrájk nélkül oldják meg a helyzetüket, kivonulnak a rendszerből – szépen, csendesen.

KALÓCSAI KATALIN

Harmincnégy osztályzatot utólag írtak az értesítőbe

Meglepetésjegyek

Harmincnégy, a félév során szerzett osztályzatról, köztük tizenhárom elégtelenről a karácsonyi szünet előtt két nappal értesült az egyik szegedi kisdíák édesanyja. A szülő szerint az iskola mulasztott, az osztályfőnök és az igazgató szerint viszont az édesanya sem tett meg mindent annak érdekében, hogy tájékozzon a fia eredményeiről.

– Félreértés ne essék, nem az osztályzatokat kifogásolom, hanem azt, hogy 34 jegyet, köztük 13 elégtelent a karácsonyi szünet előtt két nappal vezettek be a fiam ellenőrzőjébe, miután a szinte üres könyvecskét teleírtam kérdőjelekkel – mondja Kövesdiné Hevesi Éva. Máté ellenőrzőjében valóban dátum, téma megjelölés és skatánári aláírás nélkül sorakozik az osztályzatok többsége, csak fizikából, matematikából – az osztályfőnök tárgyaiból – és énekből kerültek be szabályosan a jegyek. Máté a szegedi Dózsa György Általános Iskola 6B osztályos tanulója, édesanyja szerint is hajlamos arra, hogy letagadja rossz jegyeit. Ezért az anyuka a félév folyamán rendszeresen érdeklődött az osztályfőnöknel telefonon, minden rendben van-e a fia tanulmányai-val. Ezért érte hideg zuhanyként a harmincnégy, igencsak vegyes osztályzat. – Ha csak december végén derül ki számomra, hogy a fiam két tárgyból is bukásra áll, hogyan próbáljak meg javítani az eredményein a félév végéig? – magyarázza felháborodását Kövesdiné.

Az osztályfőnök megkeresésünkre elmondta: valóban ő írta be utólag Máté jegyeinek nagy többségét. Az osztályzatok azért nem kerültek időben az ellenőrzőbe, mert amikor a szaktanárok kérték, Máté soha nem adta oda a könyvecskét, mondván: otthon felejtette. Ezt az édesanya sem vonja kétségbe, azt azonban nem érti: ha egy szaktanár már a hetedik jegyet nem tudja beírni egy gyereknek, miért nem jelzi a problémát az osztályfőnöknek. – Az igaz, hogy az anyuka rendszeresen érdeklődött nálam a fia eredményeiről, de mindig este, otthon hívott, így a napló nélkül csak a saját tárgyaimról tudtam tájékoztatni – mondja az osztályfőnök.

Az első találkozó

MUNKATÁRSUNKTÓL

A Pedagógusok Szakszervezetének makói nyugdíjas tagozata szerdán 10 órától tartja az új év első összejövetelét az idősök gon-

Kövesdiné ezzel szemben azt állítja: a szaktanárok a naplóba sem vezették be a jegyeket, ezért nem tudta őt megfelelően tájékoztatni az osztályfőnök még akkor sem, amikor az iskolába telefonált. Ezt azonban az osztályfőnök nem erősítette meg, az igazgató pedig határozottan cáfolta. – A tanárok néha valóban nem azonnal a naplóba írják be az osztályzatokat, hanem a saját füzetükbe. De az nem fordulhat elő, hogy fél évig ne vessék át a jegyeket, hiszen a naplókat rendszeresen ellenőrizzük – szögezi le az intézmény vezetője, Lehota Jánosné. Az igazgató azt is elmondja: minden hónap első csütörtökjén fogadóórát tartanak, akkor – de ha kívánják, máskor is, akár telefonon – a szülők tájékozódhatnak a szaktanároknál a gyerekek eredményeiről, és természetesen megnézhetik a naplót is. Kövesdi Máté édesanyja azonban egyszer sem jött el fogadóórára, és egyszer sem érdeklődött a szaktanároknál. Pedig ha csak egyszer is eljött volna, azonnal kiderült volna minden.

– Valóban nem mentem be fogadóórára, hiszen úgy tudtam, minden rendben van a fiam körül. Azt pedig végképp nem hittem, hogy egy hónappal a félév vége előtt még nem értesítenek, hogy a fiam két tárgyból is bukásra áll – mondja Kövesdiné.

– Pedagógiai programunkban lefektetettük szerint a gyerekek hatodikban félévkor nem kapnak osztályzatot. Az osztályfőnök, a tanuló és a szülők elbeszélgetésen vesznek részt, melyen a szülők megkapják a szaktanárok írásos értékelését is. Következésképpen bukásról a félév végén nem beszélhetünk. Húsz éve tanítok, de ilyen problémával még soha nem találkoztam. Ezután havonta össze fogom hasonlítani a gyerekek jegyeit a naplóban és az ellenőrzőben, hogy hasonló eset ne fordulhasson elő – mondja az osztályfőnök.

Az ellenőrző vezetésének rendjéről érdeklődtünk más szegedi iskolákban is. A megkérdezett intézményvezetők elmondták: az ellenőrző a tanulók tulajdona, vezetése a gyerekek dolga, de az iskola felelőssége; hogy a szülőket folyamatosan tájékoztassák.

KECZER GABRIELLA

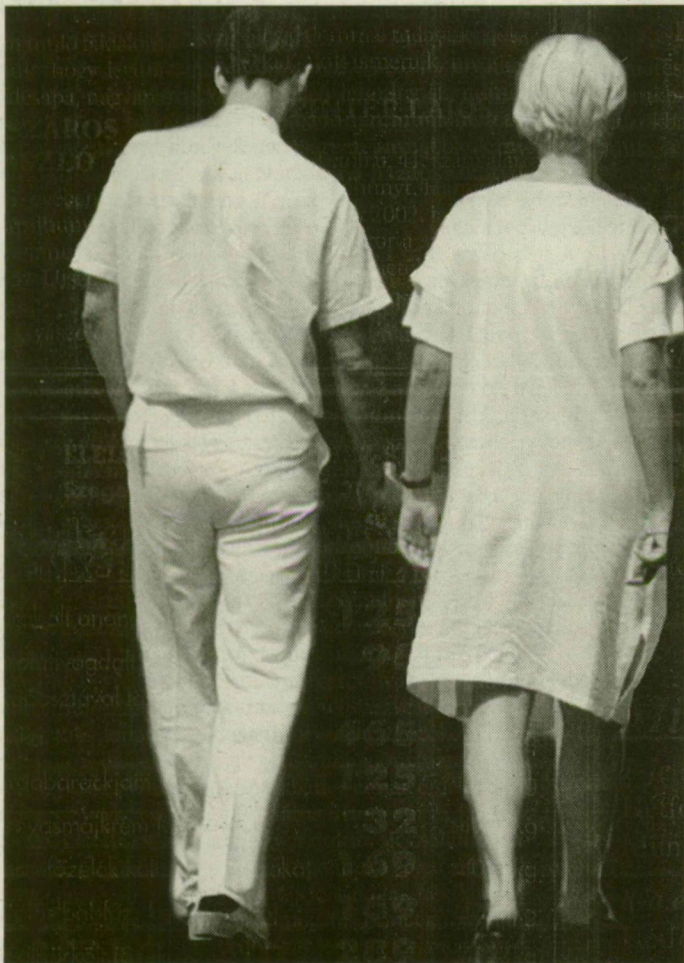
Több száz magyar orvos vár külföldi munkára

Doktoraink szaktudása elismert

Több mint hétszáz magyar orvos jelentkezett a Magyar Orvosi Kamaránál külföldi munkavállalásra. A jelenleg skandináv országokba kínált munkalehetőséget elsősorban anyagi okok miatt választják a hazai szakorvosok.

Januárban tizenhét magyar orvos utazik Svédországba, hogy rövidebb-hosszabb ideig ott dolgozhasson. Rajtuk kívül eddig több mint 700 hazai szakorvos jelezte a Magyar Orvosi Kamaránál külföldi, főleg skandináv országbeli munkavállalási szándékát. A MOK titkára, Karlinger Kinga koordinálja a magyar orvosok külföni elhelyezkedésének szervezését. A doktornő elmondta: a meghívó országokból érkezett, a pályázók alkalmasságát elbírálni hivatott kórházigazgatók és főorvosok nagyon elégedettek a magyar orvosok szaktudásával. Olyannyira, hogy már a „felvételi” vizsgákon próbálják rábírní a jelentkezőket, hogy minél hosszabb időre maradjanak országukban, s ennek érdekében a vendéglátók attól sem zárkoznak el, hogy a doktorok családtagjainak, partnereinek is biztosítsanak munkát, s felkínálják nekik a szociális támogatás minden formáját. Svédország képviselői, megismerve a magyar orvosok felkészültségét, több állásajánlatot tettek, mint amennyit eredetileg terveztek.

A jelentkezők – Karlinger doktornő tapasztalati szerint – szinte valamennyien anyagi okok miatt választják a külföldi munkát, hi-

A végzős orvosok 20-30 százaléka elhagyja a pályát. Az idősebbek százával külföldre mennek. Schmidt Andrea illusztrációja

szent a skandináv országokban az itthoni fizetésük tízszeresét keresik meg, s ennyiért még a szigorú adótörvényű Svédországban is

megéri munkát vállalni. A magyar orvosok azt mondják – így Karlinger Kinga –, ha a jelenlegi fizetésük háromszorosát keresnék,

eszükbe sem jutna a távoli, ráadásul zord időjárású országokba menni. A külföldi munkára jelentkező magyar orvosok nem terveznek hosszú kinn tartózkodást: 18 hónapot vállalnak, de tapasztalván a svédek elragadtatását, nyilván mindent megtesznek azért, hogy orvosainkat évekre, netán végleg kinn tartassák. A svédeknel a szakmai tudás mellett alapkövetelmény, hogy a jelentkező anyanyelvi szinten beszéljen angolul, és ezután tanul meg svédül. A norvégok viszont az angolt nem igénylik. Ők néhány hónapos nyelvtanfolyamon tanítják meg norvégul az idegenből jött orvost, aki ezt követően már dolgozhat is.

A skandináv országokba pályázó magyar szakorvosok között harminc- és ötvenévesek, doktorok és doktornők egyaránt vannak, mi több, még nyugdíjas orvosok is jelentkeztek, rájuk azonban nem tartanak igényt külföldön.

S hogy milyen szakterületek művelőire van leginkább kereslet? Jószerével mindenre, mondja a Magyar Orvosi Kamara titkára, de előnyben az általános és baleseti sebészek, az ortopédusok, az altatóorvosok, a radiológusok, a nőgyógyászok, a labororvosok, mikrobiológusok és kórboncnokok vannak.

Nem csupán a skandináv államok, de más európai országok is orvoshiánnyal küszködnek. Angliában és Franciaországban például óriási az orvoshiány. A magyar orvosokat várhatóan hamarosan ezekbe az országokba is hívják.

K. K.